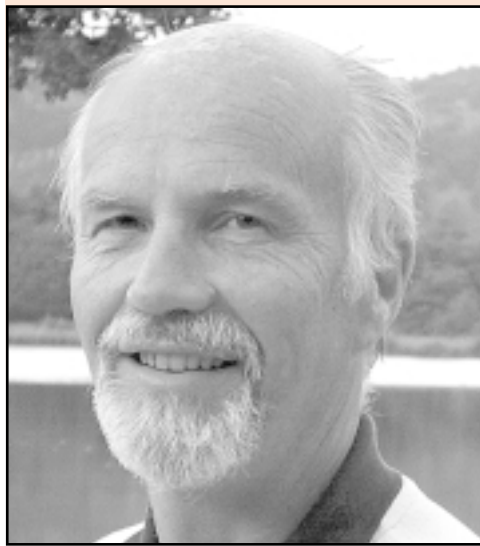

VEIVALG

s.3

UTTALELSER FRA FBB s.6

Kraft, kjærlighet og sindighet fra Den Hellige Ånd

Av Olav Myklebust
Formann i FBB

Guds Ånd var nær som skapende kraft da Gud skapte himmelen og jorden. Den samme Ånd steg ned over Jesus da han ble døpt av Johannes i Jordan. Med denne Ånd blir mennesker døpt til å være ett legeme, Jesu Kristi legeme, og vi får Ånden å drikke i den hellige nattverd.

Gud er den ufattelige kraft som sender ut sin Ånd og fornyer jordens overflate. Men han er også den ufattelige kraft som utrustet sin Sønn med hellig Ånd og kraft i konfrontasjon med ondskap, syk-

dom, lidelse og død. Jesus var ikke unnvikende og feig. Han var bevisst sin åndelige kraft som kom over ham i synlig skikkelse i Johannesdåpen.

Det var ved *Åndens kraft*, ved Guds finger, han drev ut onde ånder og gjorde store helbredelsesunder. Det var ved *kjærlighetens Ånd* Jesus spurte de syke som kom til ham: "Hva vil du jeg skal gjøre for deg?" Det var ved *kjærlighetens Ånd* med en fullmakt som overgikk de skriftlærdes og fariseernes, at Jesus radikaliserer budene og innskjerpet den absolutte godhet og barmhjertighet. "Dere skal være fullkomne likesom deres himmelske Far er fullkommen!"

Det var i denne Ånd Jesus fremholdt at det dobbelte kjærlighetsbud er det urokkelige fundamentet for loven og profetene. *Kjærlighetens Ånd* er ikke bare summen av alle budene og det profetene har talt. Den er selve fundamentet som alt som kommer fra Gud, bygger på!

Jesus var bærer av krafts, kjærlighets og sindighets Ånd. Noen sa at han var gal og ute av seg selv. Men ifølge evangeliet var han den eneste som var *sindig og ved sans og samling*. Han hadde bena plantet

(fortsettelse s.2)

(fortsettelse fra s. 1)

på jorden, og hjertet og hodet forankret i det dobbelte kjærlighetsbud og i himmelen hos sin himmelske Far. Han lærte oss om den fortapte sønn som var utenfor sans og samling, og som tilrøvet seg arven for å være herre over den før tiden. På fortapelsens vei solgte han arven, dro til et annet land og forspilte den i et ugudelig liv. Men Jesus lærte oss også at der hvor man er fra forstanden i fortapelsens land, er det mulig å komme til seg selv og finne tilbake til farshuset og fedrelandet. Ånden minnet den bortkomne som hadde mistet seg selv, om hvem han egentlig var. "Den døde" vendte tilbake, bekjente sin synd og ble tatt imot som levende. Slutten på alle ting var nær. Da ble den bortkomne *sindig og nøktern*, så han kunne vende om og be sin far om tilgivelse og få ny tilhørighet til farshuset.

Gud gav krafts, kjærlighets og sindighets Ånd. Den kjennetegnet Jesus i liv og lære.

Apostelen Paulus fremholder at Gud gav denne Ånd til oss som gave i dåpen. Åndens gave er fundamentet for våre liv som kristne i sin alminnelighet, og for evangelisten og diakonen i særdeleshett.

Mangel på den hellige Ånds kraft beskriver Paulus som et kjennetegn på de siste tider (2 Tim 3, 1-5). Beskrivelsen han gir av menneskene i de siste tider, viser at de mangler alle kjennetegnene som er knyttet til Åndens gave. De er *uten respekt for det hellige. De er ukjærlige og uforsonlige. De skal mangle selvbeherskelse og være likegyldige for det gode. De elsker lystene høyere enn Gud. I det ytre har de gudsfrykt, men de forneker dens kraft.*

En slik livsferd oppfordrer apostelen oss å vende oss fra. *Kraftens, kjærlighetens og sindighetens Ånd* vil at vi skal bevare

vår dømmekraft. Den vil fastholde oss i de gode bibelske sannheter som er inngitt av Gud. Den vil gi nyttig opplæring og tilrettevisning, gi hjelp på rett vei og oppdra oss i rett ferd. Den vil ruste oss til all god gjerning. Alt dette står i motsetning til å være uten respekt for det hellige, uten kjærlighet, uten selvbeherskelse og likegyldige for det gode. De som har fått sindighetens Ånd, holder fast på de hellige skrifter "som kan gi deg visdom som leder til frelse ved troen på Jesus Kristus." (2 Tim 3, 15).

Apostelen oppfordrer oss av full kraft og fylt av brennende kjærlighet for vår frelses skyld å huske på Jesus Kristus som er stått opp fra de døde. Dette er hans evangelium. Det lider han for. "Ja, jeg er bundet som en forbryter," sier han. "Men Guds ord er ikke bundet!" Ordet som ikke er bundet, minner oss om Åndens kraft, kjærlighet og sindighet som vil la oss nå frem til frelsen i Jesus Kristus og la oss få evig herlighet (2 Tim 2, 11-13).

Må Åndens kraft, kjærlighet og sindighet være med dere alle!

FBB-SEMINAR I NORD

14. - 16. februar 2003 blir det et FBB-seminar i Nord-Hålogaland med Einar Solli på Soltun folkehøgskole. Samlingen starter fredag kveld med kveldsmat kl. 19.00, og fortsetter med foredrag/bibeltimer lørdag. Søndag er Solli predikant i Skånland kirke. Soltun fokehøgskole ligger 12 km fra Harstad/Narvik lufthavn Evenes, og det er lagt opp til at tilreisende bor og spiser på skolen. Det er god standard på rommene.

Tematikk:

"Fred med Gud i ufredens verden"

"Hvor ble det av vår reformatoriske arvegods?"
- med undertittel "Forsømte hovedsaker i Bibelen"

"Hva betyr det i min hverdag at jeg er døpt?"

VEIVALG

(fortsettelse fra s.3)

han like frimodig å undervise på tempelplassen! Han bevarte frimodigheten!

Skulder ved skulder!

Som pastor i Den evangeliske lutherske frikirken kjennes godt å *stå skulder ved skulder*. Det gir frimodighet og glede i tjenesten, men det krever tid og vilje til å arbeide seg sammen.

Det kreves tålmodighet i å lytte til hverandre - i lydighet til Herren. Det er et solid fundament å arbeide utifra. Å gå over i en frikirke er selvsagt ingen lettkjøpt veg, men det kjennes godt og rett når menighetens ledere står sammen og arbeider på samme basis mot samme mål. Da ødes ikke kreftene. I denne forbindelse kan jeg anbefale Frikirkens skriftsynserklæring.

Det er nå 8 år siden jeg sluttet som prest i Dnk. I alle disse årene har jeg sett hvordan prester i Statskirken har blitt som åndelige "kameloner", men jeg har også opplevd prestebrodre som der har bevart et tydelig evangelisk bibeltro stæsted. Det har også vært spennende å se hvordan det har blitt dannet alternative menigheter innen Normisjon.

Trosbrødre

Jeg har jevnlig hatt vennskap, studier og bønnefellesskap med slike kolleger. På den måten har vi vært til gjensidig hjelp og veiledning. Det er vår felles erfaring at vi på den måten har kunnet bevare en ydmykhet og en bevissthet om det sentrale. Som pastor i Frikirken står man stadig ovenfor de samme trender i vårt folk. Bibeloppløsende teologi møter man i dag ikke bare på universitetene, det preger vår tid. Om man forblir i Dnk eller går over i en frikirke så er et slikt trosfellesskap livsviktig uansett.

VEIVALG

I serien "Veivalg" fokuserer vi på alternative måter å forholde seg til Den Norske Kirke på. Artikkelforfatteren har fått utfordringene: Begrunn ditt eget veivalg og si noe om DNK's vei videre. Denne gangen skriver tidl. prest i DNK Jens Fredrik Brenne, nå pastor i Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Å følge sin overbevisning!

For meg er det viktig å tro på det jeg gjør! Jeg ble ikke prest fordi jeg syntes jeg passet til det, men fordi det vokste fram en overbevisning i meg. Det har vært avgjørende for meg å følge den tro og overbevisning Herren har lagt ned i mitt hjerte. Bibelens sannhet og det frigjørende evangeliet ble som en brann i meg. Dette må flere få mulighet til å bli kjent med.

Som Oslogutt kjenner jeg godt til ikke-kristne miljøer. Samtidig vokste jeg opp i DELK som den gang var preget av mange menneskebud. For meg ble det viktig å skille mellom Guds bud og kulturelle bud. Det er viktig for meg både å være kulturellevant samtidig med at jeg følger Jesus som min Frelser og Herre. Etter hvert vokste det fram i meg en glad bevissthet om å være en kristen Oslogutt. Ugudelighet og verdslig livsstil skremte meg ikke. Derimot vokste det fram i meg en trang: - Mine medmennesker må få kjennskap til det frigjørende evangeliet om Jesus oppstandelse.- Budskapet i Jeremias 29,5-7 ble til en overbevisning for min kone og meg. Ordet til Guds folk i Babylon ble et livskall: *Bygg dere hus og bo i dem, plant hager og spis frukten fra dem..... Se til at den byen som jeg har ført dere bort til, må ha fred og fremgang, og be til Herren for den! For når det går den vel, går det dere vel."* Gud gav oss et løfte og en retning for livet. *Midt i det Oslo skulle vi slå oss ned, bygge, bo og be, og*

arbeide for byens beste.

Manglende ryggdekning

Som prest arbeidet jeg i et spennende samarbeidsprosjekt mellom Indremisjonsselskapet og Den norske kirke i en ny bydel i Oslo. Etter 8 års prestetjeneste begynte jeg imidlertid å kjenne på en manglende ryggdekning fra kirkens ledelse. Jeg opplevde det som om biskopen falt meg i ryggen. Biskop Andreas Aarflot gav rom for prester som forsvarte homofilt partnerskap. Biskopen tillot ikke forbønns handlinger for homofilt samliv, men prestene fikk lov til å lære som de gjorde bare de innordnet seg. Jeg satt igjen med følgende inntrykk: Samme hva du lærer, bare du følger liturgien!

19.1.1993 skrev jeg følgende i Vårt Land: *"Vi kan ikke og skal ikke tvinge gjennom det vi mener er rette lover i vårt folk, men av folk som frivillig har forpliktet seg på Skrift og bekjennelse, kan vi forvente lojalitet. Hva er ellers vitsen med ordinasjonsløftet? Jeg er ikke i tvil om at fundamentet for vår tro holder. Det er Jesus Kristus, som vår Herre og Frelser, med Skriften som øverste autoritet. Det holder i liv og i død! Men jeg er også avhengig av et trygt fellesskap, en kirke, der jeg kan finne støtte, trøst og oppmuntring til å stå i en tjeneste.*

Jeg er redd! Jeg kjenner at jeg som prest er i ferd med å miste ryggdekning i en utadrettet tjeneste blant et sekularisert folk." Jeg var i ferd med å miste troen på kirkens kursretning og kom i

villrede.

Jeg skrev videre: *"Hensikten med en bekjennelse er jo at vi skal ha et felles normgrunnlag. En basis som vi kan samles på og arbeide ut ifra. Det synes for meg som om biskopene lar det være tvil om denne basis!"* - Biskopens manglende støtte til grunnleggende sannhet i Guds ord var altså med på å ta fra meg frimodigheten.

Jeg søkte så Andreas Aarflot om å bli avordinert, en ordning han hadde foreslått for dem som hadde gått over i andre yrker. Av hensyn til menigheten ba han meg imidlertid om å fortsette inntil det ble ansatt sogneprest. - Hva skulle jeg så begynne med? Jeg tenkte på Frikirken som en mulighet, men ble så forespurt om jeg ville ta imot et kall til prest i DELK.

Bevar frimodigheten!

I kollektbønnen for 19. søndag etter pinse står det: Bevar oss fra fortvilelse og fra likegyldighet, og hjelp oss å kjempe den gode strid i troen på Jesus Kristus,...!

For en Guds tjener er det lett å bli mismodig, det er derfor viktig å bevare frimodigheten og åndskraften til å lyde Herrens Ord.

Jeg er i dag glad for at jeg ikke lot fortvilelsen rettes innover, men tok et oppgjør og en avgjørelse. Jesu reaksjon i tempelet ble retningsgivende. Luk 19,45-47 Da Jesus så hvordan tempelet ble misbrukt sa han tydelig i fra. Han tok et reallt oppgjør! Dagen etter fortsatte

(fortsettelse s.2)

Bokanmeldelse

"Skuffet over Gud" av Philip Yancey,

Luther forlag, Oslo 2002

I Luther forlags utgivelse av Philip Yanceys "Dissapointment with God" fra 1988 går den kjente og populære forfatteren tett innpå lidelsens problem gjennom spørsmålene: Er Gud urettferdig? Hvorfor tier Gud? Hvorfor skjuler han seg?

Boken er delt i 2 deler hvor den første forsøker å belyse spørsmålene med utgangspunkt i Bibelen. Etter en innledning hvor spørsmålene konkretiseres ved hjelp av flere konkrete eksempler på mennesker som er skuffet over Gud, belyses spørsmålene trinitarisk, i 3 deler, med en egen del for Faderen, Sønnen og Ånden. Spørsmålet som ligger i bunnen er "Hvordan føles det å være Gud?" Altså vil bokens første del forsøke å belyse de 3 vanskelige spørsmålene så å si sett fra Guds perspektiv.

Bokens andre del er en praktisk, eksistensiell konkretisering av spørsmålene, sett i lys av dens første del. Altså er synsvinkelen menneskets. Her kommer vi igjen tett på livet til mennesker som er skuffet over Gud. Jobs bok fungerer her som Bibelens eksempel på de vanskelige spørsmålene sett fra men-

neskets synsvinkel.

Bokens styrke er motet, ærligheten og nærheten til den lidendes spørsmål til Gud. Her kan alle kjenne seg igjen, og særlig de som selv kjenner på en sterk skuffelse over Gud kan finne trøst i å lese om sine egne spørsmål, og ved å lese om andre som har gjennomgått smertefulle tider.

Boken uttrykker også en god tillit til at vi i Guds ord faktisk møter Gud slik han er, og at vi i Bibelen vil bli bedre kjent med Gud og forstå noe mer av vårt forhold til han. Guds åpenbaring møter i denne boken menneskelig erfaring på en måte som gjør det tydelig hva som er objektivt og hva som er subjektivt.

Dette er i sin kjerne en narrativ bok. Her er det fortelleren som ut av nåtidige og Bibelske fortellinger finner svar på de vanskelige spørsmål. Boken er et godt eksempel på narrativ teologi, med denne teologiens styrker og svakheter. Styrken er muligheten for gjenkjennelse i og nærhet til Bibeltekstene. Svakheten er at konklusjonene og svarene ikke står i stil med spørsmålene.

Bokens deskriptive innhold er klart av høyere kvalitet enn

det normative. Min opplevelse ble derfor at bokens svar, for Yancey ønsker å svare, blir nærmest banalt, ikke minst i forhold til dens deskriptive styrke. Konklusjonen blir: Vi har valget om vi vil leve som om Gud eksisterer eller ikke. Svaret blir: Du må tro! Vår trofasthet er det alt står og faller med uansett hvor skuffet vi er over Gud. Dette bør tenne flere røde lamper for bevisste Lutheranere. Gud som skaperen av tro i den som ikke kan velge å tro er her helt fraværende. I stedet for Guds ord forkynt til tro får vi her argumenter for å velge Gud.

Jeg har også opplevd å bli skuffet over Gud i mitt liv, men hva denne boken hadde å si meg om temaet var også en stor skuffelse. Les heller Leif Andersens "Gud, hvorfor sover du?"

2 Tim 2, 11 – 13: "Dette er et troverdig ord: For døde vi med ham, skal vi også leve med ham. Holder vi ut, skal vi også herske med ham. Forneker vi, skal han fornekte oss. Er vi troløse, så er han trofast, for han kan ikke fornekte seg selv."

Per Christian Strand

Uttalelser

Om ordinasjon i Den norske kirke og i Oslo bispedømme

Åpent brev til bispemøtet i Den norske kirke.

Ni personer i Oslo bispedømme henvendte seg ultimo februar (26.2.02) til bispemøtet i Den norske kirke ved daværende preses biskop Odd Bondevik med en forespørsel om retten til å reservere seg mot å medvirke ved vigsling og ordinasjon. Foranledningen var ordinasjonen av en person som lever i homofilt partnerskap, av biskop Gunnar Stålsett i desember 2001.

De ni skriver: "Etter det vi har kunnet bringe på det rene, er spørsmålet om en kan reservere seg mot å assistere en biskop ved vigslingshandlinger ikke avklart rent kirkerettslig. Prester og lekfolk vil ut fra sin overbevisning og lojalitet med kirkens ordninger ikke kunne delta ved vigslinger av homofile som lever i partnerskap. Noen vil ha vansker med i det hele tatt å delta ved vigslinger foretatt av Oslo biskop. Det synes uavklart om dette er noe en kan tvinges til, fordi biskopen kan gi "bindende pålegg" (§ 1 i tjenesteordning for biskop)."

Biskop Odd Bondevik svarte i brev av den 3. juni 2002: "Oslo biskop har i samtale med meg gjort klart at han ikke har til hensikt å gi bindende pålegg eller på annen måte kreve medvirkning ved ordinasjon av homofile som lever i partnerskap/homo-

seksuelle forhold. Det ville også selvsagt være utenkelig å kreve av prester at de skal bryte et vedtak i vår kirkes høyeste organ. Vi kan da konstatere at problemstillingen som er reist i brevet, heldigvis ikke er aktuell."

I forlengelsen av dette svaret gjenstår likevel et spørsmål om hvordan det kirkerettslig forholder seg med ordinasjoner som bryter (og har brutt) med vedtak i Den norske kirkes høyeste organ. Selv om handlingen utføres av en biskop, er det grunn til å reise spørsmålet om den som ordineres kan godkjennes som "riktig kalt" ("rite vocatus") i henhold til den lutherske bekjennelse CA 14 som sier: "Om den geistlige stand lærer de at i kirken bør ingen offentlig lære eller forvalte sakramentene, uten å være riktig kalt." En kan anføre at ordinasjonshandlingen bryter med biskopens tjenesteinstruks og de vilkår vigslingsliturgien og de bibelske formaninger stiller til den som skal ordineres til prest, ved siden av at den bryter med et vedtak i kirkens høyeste organ.

Gjennomføringen av slike ordinasjoner – nå senest av Rosemarie Köhn den 1. september 2002 uten at andre biskoper var orientert, – reiser ikke bare spørsmål om retten til å reservere seg mot å medvirke. Den reiser også spørsmål om en biskop overhodet har rett til å innkalle/berprester og lekfolk om å assistere ved slike handlinger. Utvalget av personer biskopen velger å innkalle til å assistere, anfekter også legitimiteten, siden alle som deltar, er med på å bryte vedtak fattet i kirkens høyeste

organ. På denne måten oppretter slike biskoper og deres hjelpere sin egen motkirke i kirkens struktur og under skinn av å være "rettelig kirke".

På mange måter er det som skjer lovløse tilstander, siden biskopen setter seg ut over både Bibel og bekjennelse, kirkens liturgier og instruksjer. Disse handlingene utføres under skinn av juridisk legitimitet. Men har de det når de undergraver tilliten til kirkens gudstjenestelige handlinger og respekten for tjenesteordningene? Det er nødvendig slik de ni nå har gjort, å sikre fritak fra pålegg fra en biskop om å delta. Men det er enda mer nødvendig at kirken ikke fritar seg fra å gripe inn overfor biskoper som egenmektig etablerer sin motkirke gjennom slike ordinasjonshandlinger som bryter med bibelske retningslinjer, tjenesteinstruksjer og vedtak i kirkens høyeste organ.

Vi vil sammenfatte vår henvendelse i tre spørsmål som vi ber om å få svar på:

Godkjenner bispemøtet slike ordinasjoner som vi her har nevnt, som gyldige ordinasjoner?

Hva slags reaksjon vil det få at Gunnar Stålsett og Rosemarie Köhn som biskoper bryter vedtak i kirkens høyeste organ?

Hvilke tiltak vil bispemøtet iverksette for å forhindre at slike ordinasjonshandlinger finner sted?

For sentralstyret i For Bibel og Bekjennelse (FBB)

*Olav Myklebust (formann) og
Boe Johannes Hermansen
(sekretær)*

Høringsuttalelse fra For Bibel og Bekjennelse om stat og kirke

For Bibel og Bekjennelse takker for muligheten til å delta som høringsinstans til innstillingen "Samme kirke – ny ordning". Vi har følgende tilbakemelding på hovedspørsmålene til høringsinstansene:

1. Kan høringsinstansen slutte seg til de to prinsipielle hovedsynspunktene på statens religionspolitikk slik de er utformet i kap 6 – s 61?

Svar: Nei. Begrunnelse: Det er teologisk uholdbart å bruke den kristne troen på Gud som skaper som begrunnelse for alle menneskers rett til fritt å velge tro og livssyn og til å organisere seg i religiøse fellesskap. Den kristne troen på Gud som skaper er en integrert del av kristen tro og begrunner hverken religionspluralisme, likestilling mellom religioner eller religionsblanding. Den kristne skapertroen holder sammen skapelse og forløsning og vitner om at det bare er én Gud og én mellommann mellom Gud og mennesker: mennesket Jesus Kristus som gav seg selv som løsepenge for alle. (1 Tim 2, 5). Det gjelder også overfor den norske stat.

For å unngå misforståelser vil vi presisere at verken stat eller kirke skal tvinge noen til tro eller nekte noen en annen religiøs tilhørighet eller fritt å kunne velge det. Religionsfrihet er et grunnleggende behov også for kristne og for Den norske kirke som trossamfunn – og for den norske stat!

Til hver av de to punktene:

a) Hva man mener med begrepene "jamstilling" og "trus- og livssynssamfunn" er utilstrekkelig presisert. Fra en synsvinkel er det fullt mulig

også å definere staten både som et trus- og et livssynssamfunn. Kirkelige organer har ingen fullmakt til å foreslå at staten bør legge til rette for "jamstilling mellom trus- og livssynssamfunn i Norge".

b) Innstillingen synes å ha en naiv positiv holdning til tros- og livssynssamfunn og deres virksomhet i Norge i sin alminnelighet. En kristen kirke bør ikke anbefale eller pålegge staten en aktivt støttende religionspolitikk i sin alminnelighet. Norge vil ikke være tjent med et viltvoksende villnis av offentlig støttede tros- og livssynssamfunn. Det er uklart hva innstillingen mener med at det bør være en reell rett til å velge religion eller livssyn for alle innbyggerne i landet (s 61). Formuleringen ligner en ny § 2 i Grunnloven som jo allerede sikrer religionsfrihet i Norge. Religionsfrihet betyr ikke og bør ikke bety at alle religioner og livssyn er likestilte i betydningen like gode/dårlige sett fra statens side.

Statlige styresmakter har de senere år grepet for sterkt inn i "kirkens religionsfrihet". Statens kirkestyre etter Høyesterettsdommen i 1983 mot Børre Knudsen har vist at staten ikke har latt seg forplikte på den evangelisk-lutherske religion i styringen av Den norske kirke. Det gjelder for eksempel i spørsmålet om hvem som kan vigsles til kirkelig tjeneste, hvor staten har tillatt kirkens egne vedtak overkjørt. Staten har også tatt bort dåpsopplæringen fra grunnskolen uten å gi kirken vilkår til å ivareta den på egen hånd.

2. Kan høringsinstansen støtte forslaget om en ny ordning av forholdet mellom staten og den norske kirke, slik det er utformet i 7.2, (mellom anna for å ivareta disse to hovedsynspunktene i framtiden)?

Presiseringen i parentes avvises i samsvar med den angitte begrunnelsen i punkt 1.

Den norske kirke bør fristilles fra statlig styre, slik at den selv kan vedta en kirkeordning som gir et rettslig grunnlag for kirkens virksomhet. Et stortingsvedtak vil neppe kunne sikre at det er den samme kirken som går inn i en ny ordning. En nyordning av forholdet mellom stat og kirke medfører nye livssynsmessige utfordringer for staten, men også for kirken som er i ferd med å tape sin sjel (identitet). Av de angitte alternativer gir vi primært vår tilslutning til mindretallsforslaget som går ut på at en lovregulering bare må inneholde det som er juridisk nødvendig i forbindelse med nyordningen av Dnk.(s 89).

Skrift og bekjennelse må være det kirken i praksis tjener folket i kraft av, og ikke i første rekke de kirkerettslige og ordningsmessige faktorer som i dagens situasjon. På dette grunnlag må kirken tydeliggjøre og konkretisere sin rolle som kirke i folket. En nyordning av Dnk som ikke er underlagt statsmakt, må sette forpliktelsen på Skrift og bekjennelse over alle ting, og legge grunnlag for styringsordninger som ivaretar denne forpliktelsen.

3. Hvordan vurderer høringsinstansene hva en egen lov skal omfatte?

En ny lov om Dnk som skal sikre at kirken blir værende den samme i sin lære og riksdekkende virksomhet, har mening dersom staten selv velger evangelisk-luthersk religion som del av sin livssynsforankring. Uten forankring i evangelisk-luthersk religion bortfaller Stortingets legitimitet til å gi særlige bestemmelser om slike forhold i et trossamfunn. Stortinget har allerede i lengre tid manglet en slik legitimitet.

4. Bør statens religionspolitiske ansvar grunnlovfestes?

Staten bør ivareta det religionspolitiske ansvar som allerede påligger den gjennom eksisterende lovgivning, til å legge forholdene til rette, slik at Dnk gis adgang til å utøve sin gudstjeneste, og sin pedagogiske og diakonale virksomhet i henhold til Bibelen og den evangelisk-lutherske bekjennelse. Hva stortingsflertallet ellers måtte mene kirkens egenart bør være, er interessant, men bør ikke ha normerende betydning.

5.-7. Økonomi

5. Det er behov for en samordnet økonomi.
6. Det bør ikke gis offentlig støtte til alle tros- og livssynssamfunn. Jfr pkt 1. og 7.
7. Uttrykkene medlemsavgift og livssynsavgift er uheldige. Mange vil si: Har vi ikke nok avgifter om vi ikke også skal få det på tro, religionsmedlemskap og livssyn? Den nor-

ske stat krever ikke noen avgift for å være medlem, men pålegger borgerne etter evne å være med å bære oppe en velferdsstat og tilbyr dem hjelp når det trengs. Staten bør øremerke en prosentdel av sine inntekter til kristen opplæring og kirkelig virksomhet over et bredt spekter. Borgere som selv holder oppe religionsvirksomhet kan gis skattelette etter nærmere bestemte regler.

8-10. Organisering av Dnk.

Vi gir i hovedsak vår tilslutning til sammenfatningen på s 148-149. Bispedømmeråd og kirke-møte bør fremdeles velges av soknerådene. Når det gjelder forholdet til biskopen i bispedømmet, bør det gis mulighet for alternativt tilsyn på bestemte vilkår.

11. Andre spørsmål.

Ad 11, 9 s 160-161: Når det reises begrunnet tvil om vigslede tjenesteinnehavernes kompetanse, skikkethet eller om gudstjenestelige ordninger, er det nødvendig at det gis mulighet for og legges til rette for å danne valgmenigheter eller alternative gudstjenestefellesskap. Det kan også anføres andre grunner til dette. Det er avgjørende viktig at det gis gode og reelle kirkelige fellesskap over hele landet. Det er også av betydning at det gis felles og tjenlige gudstjenesteordninger som viser at det er én kirke og én felles tro på Bibelens og bekjennelsens grunn.

For sentralstyret i FBB

*Olav Myklebust, formann
Boe Johannes Hermansen,
sekretær*

Sommerstevne på Audnastrand 18.-21.juli.

Foto: Boe Johannes Hermansen

Sommerstevnet 2002

Her er de fleste deltakerne på årets sommerstevne på Audnastrand. Stevnet var til inspirasjon og utfordring for liv og tjeneste. Stiftelsen Bibel og Misjon ble vedtatt nedlagt, men sommerstevnet vil fortsette i regi av FBB, se under 'Aktuelt'. Vi sees i 2003!

Aktuelt

GENERALFORSAMLING I FBB

torsdag 24.10.02 på MF, Gydasv.4, Oslo. Start med vesper i MFs kapell kl.18.00 Generalforsamling kl.18.30. Alle medlemmer har fått sakspapirer tilsendt.

Seminar: Hvem sier dere at Jesus er?

Seminalet holdes i Storsalen fredag 25.10 kl.10.30 - lørdag 26.10 kl.15.00. Tre temakretser: Den nyreligiøse Jesus, Jesus og jødene og Jesus og kirkens oppdrag. Arrangør: FBB, Normisjon, Israelmisjon, i samarbeid med Frikirken og DELK. Kontakt FBBs sekretær for nærmere program. Fullstendig program ligger på FBBs hjemmeside: www.fbb.nu

Gudstjeneste i DELK

i Ryenberget kirke, Oslo søndag 27.10 kl.11.00 (bots- og bededag). Tale: Olav Myklebust. Offer til FBB.

Bønne- og fastedager 2003

i fastetiden 2003. Nærmere program kommer i Troens ord.

Bibel/sommerstevne 2003

Sommerstevnet er berammet til 10.-13.07 på Fredtun ved Stavern. Noter dagene. Nærmere program kommer senere.

Troens innerside på film

I 1995 ble første kapittel av Stengrunnen av Bo Giertz filmatisert. Det er nå planer om å lage en langfilm av boken med en beregnet kostnad på fem millioner kroner. Det er opprettet en egen innsamlingsstiftelse med Anna Ehde Malmberg, Pålsjögatan 71b, SF-254 40 Helsingborg som leder. Bankgiro er: 5531-0296. Hjemmeside: www.stengrunnen.org

For Bibel og Bekjennelse (FBB) Stiftet 1919

Internettsted:

<http://www.fbb.nu>

Formann:

Førsteamanuensis Olav Myklebust,
Rugdevn. 9, 0778 Oslo,
Tlf. privat: 22 49 04 44, Mobil: 988 82 934
E-post: olavmyklebust@c2i.net

Sekretær:

Pastor Boe Johannes Hermansen
Hovland, 1640 Råde
Tlf. 69 28 52 26/996 12 822 (mobil)
E-mail: boe.johannes.hermansen@c2i.net

Medlemskontingent:

Enkeltmedlem: kr. 350,-
Pensjonist/student: kr.175,-
Ektefelle/utenlandsboende: kr.100,-
Bankgiro: 1014.48.76283

Lokallag:

Agder:
Sigurd Svendsen, 4631 Kristiansand
Bjergvin:
Jan Bygstad, 5222 Nesstun
Hamar (kontaktperson):
Jon Olav Ryen, 2580 Follidal
SørVest:
Ole Johnny Møyholm, 4017 Stavanger
Sunnmøre:
Arne Ørstavik, 6070 Tjørvåg
Romsdal og Nordmøre:
Erling Neerland, 6456 Skåla
Nidaros:
Torgeir Agøy, 7048 Trondheim
Nord-Hålogaland:
Jon Syver Norbye, 9465 Tennevoll
Telemark:
Bernt Olav Karlsen, 3793 Sannidal
Tunsberg:
Terje A. Bestul, 3160 Stokke
Østfold:
Runo Lilleaasen, 1870 Ørje
Helgeland:
Raymond Lillevik, 8700 Nesna
FBB-stud:
Yngvar Nilsen

Troens Ord

Utkommer fire ganger i året, og sendes gratis til FBBs medlemmer, prestekontorene i Den norske kirke, frivillige organisasjoners kretskontorer m.fl. Ettertrykk tillatt med kildeangivelse. Innsendte artikler står for forfatterens regning. Opplag:1750. Abonnementspris: kr.25,- pr.år.

Redaksjon:

Per Chr. Strand (red.), Boe Johannes Hermansen, Peder Solberg og Tove Rustan Skaar.

Redaksjonens adresse:

Per Chr. Strand, Studentprest i NKSS, Region Midt Norge, Berg prestegård, Jonsvannsvn. 45, 7051 Trondheim
Tlf. jobb: 73 93 88 43 / 73 94 39 15
Mob.: 916 86 812
Priv.: 73 94 28 27
E-post: per.christian.strand@nkss.no

Layout, sats, trykk : Nardus Trykkeri, 2636 Øyer
ISSN 1502-976X

